

жи-тъ, които были поставены при гроба Исусовъ, въ страха-тъ дотекли въ града и рассказали на първосвященници-тъ за всичко, что ся случило; тогава тѣи повыкали старѣйшины-тъ отъ народа и направили совѣтъ да подкупятъ воины-тъ, та да разгласяватъ на всякадѣ, че когато тѣ спали, дошли ученицы-тъ Му и открадѣли тѣло-то на Исуса Христа. Архіереи-тъ и старѣйшины-тъ ся обѣщали на воины-тъ да ся застъпятъ за нихъ, ако хване Пилатъ да изиска за неисправно-то изпълненіе на тѣхнѣ-тъ длѣжность. Воины-тъ прѣдложили-тъ имъ пары и распространили тоя лѣжливъ слухъ между Іудеи-тъ.

12 ГЛАВА ХСІV.

Исусъ Христосъ ся являва на ученицы-тъ, които отивали въ Еммаусъ.

Въ оный сжій день, не много прѣдъ захожденіе-то сълнечно, двама отъ ученицы-тъ, Лука и Клеопа, отваждали въ Еммаусъ, село, което не было далече отъ Іерусалимъ. Тѣи были твърдѣ печалны и разговаряли за всичко, что станѣло, и за то, что чули отъ святы-тъ жены, ученицы Христовы. Въ него время Самъ Исусъ Христосъ ся приблизилъ до нихъ и вѣрѣлъ съ нихъ наедно; но тѣ не Го познали. Спаситель гы попыталъ: „за какво нѣчто разговаряте и за что сте тѣи печалны?“ Единъ отъ тѣихъ ученицы, по имя Клеопа, отговорилъ: „вѣрно, само ты единъ, быдейки въ Іерусалимъ, не знаешь за това, что ся случи въ него тѣи дни.“

— „Кое?“ попыталъ Спаситель. „За Исуса Назарянина,“ отговорили ученицы-тъ, „Който бѣше великъ Пророкъ, мжжъ силенъ съ дѣло и слово прѣдъ Бога и челоуѣцы-тъ. Може ли ты да не си чулъ това, какъ наши-тъ архіереи и старѣйшины Го осѣдихъ на смъртъ и распехъ? А ный ся надѣяхме, че е Той онзи самый, който трѣбва да избави Израиля. И ето